

GAZETA GDAŃSKA

10
FEN.

Nr. 263 ABCDE

Sobota-Niedziela, 19-20 listopada 1938

Rok XLVII

Aleksandrów Kuławski, Brodnica, Bydgoszcz, Chełmno, Chojnice, Sdańsk, Gdynia, Grudziądz, Inowrocław, Kartuzy, Kościerzyna, Lipno, Nowe-Miasto, Rypin, Sępólno, Starogard, Świecie, Szubin, Tczew, Toruń, Tuchola, Wąbrzeźno, Wejherowo, Wyrzysk

Włoski minister spraw zagr. Ciano przybędzie do Warszawy

RZYM. Ambasador Polski w Rzymie, gen. Wieniawa - Długoszowski został przyjęty przez ministra spraw zagranicznych hr. Ciano.

Hr. Ciano.

Według informacji kół politycznych, hr. Ciano zawiadomił ambasadora Polski, że w grudniu złoży oficjalną wizytę w Warszawie.

Wizyta czeskich ministrów w Berlinie

nie dojdzie do skutku

PRAGA. Według informacji z kół dohrze poinformowanych, zamierzony wyjazd czeskiego ministra spraw zagranicznych Chvalkovsky'ego i ministra robót publicznych gen. Husarka do Berlina nie dojdzie do skutku.

Czangsza w zgłiszczach

CZUNGKING. Pożar, trwający od 5 dni, strawił niemal doszczętnie stolicę prowincji Hunan — m. Czangsza.

Akcja za przyłączeniem do Węgier wzmagają się na Rusi Podkarpackiej

BUDAPESZT. Szereg gmin, które na mocy orzeczenia arbitrażowego w Wiedniu pozostały na Rusi Podkarpackiej, domaga się przyłączenia do Węgier. Nazwy tych gmin będą ogłaszane etapami. W dniu wczorajszym ogłoszono nazwy 12 gmin, które zażądały przyłączenia do państwa węgierskiego.

Blisko 10.000 samolotów bojowych pierwszej linii domaga się Roosevelt

BOSTON. Podsekretarz stanu obrony Johnson oświadczył, iż prez. Roosevelt zwrócił się do kongresu o zwiększenie stanu samolotów bojowych „pierwszej

linii“ z 2.320 do 9.280.

Stan wojska stałego i gwardii narodowej ma być podniesiony w ciągu 4 miesięcy z 400 tys. do 1 miliona.

Ambasador Rzeszy w Ameryce nagle wezwany do Berlina

BERLIN. Niemieckie biuro informacyjne komunikuje: „Ambasador niemiecki w Waszyngtonie dr. Hans Dieckhoff został wezwany do Berlina celem poinformowania ministra spraw zagranicznych Rzeszy Niemieckiej o nastrojach w Stanach Zjednoczonych oraz o swoim stanowisku wobec wewnętrznych wydarzeń niemieckich (chodzi tu prawdopodobnie o represje antyżydowskie), które wynikają z różnych oświad-

czeń prezydenta Roosevelta oraz innych międzynarodowych osobistości w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Konfiskata gazet w Gdańsku

W dniu wczorajszym policja gdańska skonfiskowała następujące gazety: „Kurier Poznański“, „5 ta Rano“, „Robotnika“ i „Mucnę“.

W ten sposób min. Ciano skorzysta z zaproszenia złożonego osobiście przez min. Becka w marcu br.

Włoski minister spraw zagranicznych zabawi w Warszawie przez 3 dni. Do-

kładny termin przyjazdu nie został jeszcze podany.

Z kół oficjalnych wiadomość o wizycie warszawskiej hr. Ciano została potwierdzona.

Pan Wojewoda Pomorski o akcji rozbudowy osiedli robotniczych

Na zakończenie objazdu osiedli działkowych w szeregu miast pomorskich, o czym donosimy obszernie na str. 6, zabrał w Starogardzie głos p. Wojewoda Pomorski Władysław Raczkiwicz, zaznaczając, że ten pierwszy krok w dziele rozbudowy osiedli robotniczych stanowi doniosły dorobek materialny i moralny Pomorza, gdyż dzięki wysiłkom ludzi dobrej woli i bezinteresowności ich, dokonano dzieła o wielkim znaczeniu społecznym ogólnopolskim. Dlatego

też p. Wojewoda przyrzekł jak największe poparcie tej akcji, tworzącej nowe wartości dla dobra Państwa i tych obywateli, którzy nie ze swej winy znaleźli się bez pracy. Wezwaniem do zjednoczenia wysiłków w tej dziedzinie p. Wojewoda zakończył swe przemówienie.

Wieczorem p. Wojewoda na zakończenie swego pobytu w Starogardzie przyjął delegację robotników miasta, po czym odjechał do Torunia.

Masowa emigracja Żydów z Polski - koniecznością

BERLIN. Posunięcia dyplomacji polskiej, mającej na celu przygotowanie terenu dla emigracji Żydów z Polski w ramach międzynarodowej akcji, znajdują w prasie niemieckiej coraz szersze i wy-

soce przyjazne echo.

Pisma cytują obszernie głosy dzienników, opowiadające się za koniecznością masowej emigracji Żydów z Polski.

Król Karol II opuścił Anglię

Poselstwa w Londynie i Bukareszcie będą podniesione do rangi ambasad

LONDYN. Król Karol II i Wielki Wojewoda Michał odjechali wczoraj o godzinie 10 min. 20 z dworca Victoria w Londynie, odprowadzani przez króla i lorda Halifaxa. Z pałacu Buckingham na dworzec orszak królewski jechał w 3 powozach. W pierwszym powozie jechał król Jerzy z królem Karolem II.

Publiczność zgromadzona na ulicach

zgotowała obu monarchom żywiolową owację.

Na dworcu licznie zgromadzili się członkowie kolonii rumuńskiej w Londynie. Poseł rumuński odprowadził króla Karola do Dowru. O godz. 12 min. 15 król Karol i Wielki Wojewoda odplynęli z Dowru na pokładzie kontrtorpedowca brytyjskiego „Sikh“.

BUKARESZT. „Romania“ donosi, że poselstwa w Rumunii i Anglii podniesiona mają być do rangi ambasad.

Król Karol w Londynie

podczas przejazdu w karocy dworskiej — Obok Króla Wielki Wojewoda Michał.

Wasa dresacke?

ZAJĄZ NATYCHMIAST
MOTOPIRYNY
„MOTOR“

Minister południowo - afrykański uda się do Berchtesgaden

BERLIN. Minister obrony narodowej Unii Południowo-Afrykańskiej Pirow złożył wczoraj w południe wieniec na pomniku poległych w Berlinie. O godz. 13 podejmował go śniadaniem premier Goering. Na śniadanie przybyło szereg wybitnych osobistości Trzeciej Rzeszy. Pirow zabawi w Berlinie do poniedziałku. Dzisiaj wyjada śniadanie na cześć gościa minister spraw zagr. Ribentrop. wieczorem zaś odbędzie się obiad w poselstwie Unii Południowo-Afrykańskiej. W poniedziałek wieczorem minister Pirow uda się do Berchtesgaden, gdzie we wtorek przed południem ma zostać przyjęty przez kanclerza Hitlera, po czym w środę ponownie oczekiwany jest w Berlinie.

Losy Schuschnigga w reku Hitlera

WIEDŃ. Na konferencji prasowej w tu-tejszym urzędzie propagandy oświadczone dziennikarzom, że termin procesu b. kanclerza austriackiego Schuschnigga nie został dotychczas ustalony. Nie zostało również ukończone dochodzenie przeciwko niemu. Przyszłe losy b. kanclerza Schuschnigga spoczywają obecnie w rękach kanclerza Hitlera.

Przegląd prasy

Mapa sojusznicza

W ostatnim numerze paryskiej „Illustration” ukazała się mapa narodowościowa Europy środkowej, skandalicznie fałszująca rzeczywistość na niekorzyść Polski. Pytając, za czyje pieniądze prowadzona jest ta robota, „Polska Zbrojna” pisze:

„Zalamanie się mapografa francuskiego przechodzi w jakąś aberację, którą można wytłumaczyć albo zaciętką nienawiścią do Polski, albo też względami, które za dawnych czasów brzęczały, a dziś — mile szeleszczą.

Na francusko-sojuszniczej mapie umieszczono Białorusinów co niemiara. Wprawdzie i Polaków nie pominięto, ale uczyniono to tak z laski. Nie bądzmy tu jednakże zbyt wymagający i dziękujmy Bogu, że pan francuski mapograf nie zaznaczył, że w tych okolicach 69% zaludnienia stanowią szaro-bure niedźwiedzie. Mogłby zrobić i tak, i co byśmy mu zrobili? Nic, bo przerzecz już nie raz tak było.

Na południe od Białorusinów mieszkają Ukraińcy. Tym to już ani miejsca, ani sresiek nie żalowano. Jeżeli się przyjrzeć, to Ukraińców znajdziemy tuż przy Sandomierzu i Zawichoście, za Krynica, niemal w samym Krakowie, a na północy — w Siedlcach, Suwałkach i Białymstoku, prawie że na „psiachach kurpsiońskich”.

Gdybyśmy tą samą hojnością chcieli parcelować francuskie mniejszości narodowe, to zwarta masa Alzacyków musiałaby dochodzić do Dijon i Troyes, Włosi z Sabaudii wdarliby się do Lyonu i Tuluzji, a Bretończycy, gniebieni w iście barbarzyński sposób, sięgaliby aż po Bordeaux, Tours i Paryż.”

Fałszywe założenie „Danziger Wirtschaftszeitung”

„Danziger Wirtschaftszeitung” dwutygodniowy organ gdańskiej Izby Przemysłowo-Handlowej zmienił redakcję i przybrał efektywniejszą szatę graficzną. Zmiany te są dość znamienne: miejsce wydawnictwa „Danz. Wirtschaftszt.” zajął „Danziger Vorposten”, redakcję objął p. Sommer, jeden z redaktorów „Vorpostena”; — i tym bardziej charakterystyczne, że zasadniczy ton organu gdańskiej izby nastawiony został zdecydowanie w kierunku antypolskim.

Założenie takie jest z gruntu fałszywe, jeśli uprzytomnić sobie paradoksalny fakt, że „Danziger Wirtschaftszeitung” występujący w imię pomyślności gospodarczej Gdańska uderza w polskie jego zaplecze, obniżając usiłując polskie inicjatywy i interesy. Jak łatwo przy tego rodzaju zejściu na manowce, o tym mówi czołowy artykuł ostatniego. 42-go numeru tego pisma, zajmujący się polską „akcją”, która ma świadczyć o niebezpieczeństwie, zagrażającym przekomu Gdańskowi ze strony Polski. Mianowicie:

„Do rzędu takich akcji należą także pewne zarządzenia, aby statki polskie, płynące pod polską flagą, podawały jako port macierzysty — „Gdańsk”. „Danziger Vorposten” z należytą jasnością odeprzeć musiał niedawno taki wypadek. Możemy wskazać także na inne, by wspomnieć tylko holownik wiślany „Uranus”, który sprzedany polskiej firmie nosi także nazwę „Gdańsk”. Co zrobiliby Polacy — zapytuje pewien gdański kapitan statku — gdyby niemieccy żeglarze mieszkający w Bydgoszczy używali Bromberg jako nazwy statku?”

W najbliższym czasie parlament, t. j. Sejm i Senat, zbiorą się już w nowym, pełnym składzie. Rozpoczną się zwyczajne prace parlamentarne, które skupiać będą uwagę opinii publicznej ze względu na swój doniosły dla interesów państwowych charakter.

Można już dzisiaj stwierdzić z dużą dozą prawdopodobieństwa, że nowo wybrane Sejm i Senat stanowiąc będą dalszy pozytywny krok w budowie nowego porządku i ustroju w Polsce.

Parlament wedle Konstytucji Kwietniowej nie stanowi w państwie oderwanego od całości fragmentu, ale jest z nią najściślej związany. Taka była przewodnia myśl Józefa Piłsudskiego, kiedy zwalczał sejmokrację i kiedy formował nowe oblicze parlamentu polskiego.

Pierwszy Sejm wybrany na podstawie nowej Konstytucji nie zrozumiał swojej pozycji w życiu polskim. Odezwały się w nim echa starych grzechów ubrane tym razem w togi „niezależnej opinii”. W rzeczywistości każdy reprezentant tej t. zw. „niezależnej opinii” w ostatnim Sejmie pozostawał bądź w bezpośrednim kontakcie, bądź też bodaj pod pośrednią, ale dla jego działalności decydującą sugestią różnych kuchcików partyjnych, którzy za pośrednictwem owych „nieza-

Ofensywa żydo-komuny we Francji

Rządowi Daladiera grozi strajk powszechny

12580

Francja, kraj klasycznego partyjniactwa i ciągłych rozgrywek wewnętrznych, znowu stoi przed przesileniem. Oto w grudniu rozpocznie się sesja parlamentu, podczas której socjaliści i komuniści chcą rozprawić się z rządem Daladiera.

Już obecnie partia komunistyczna i socjalistyczna przygotowują się do wyzyskania okresu czasu przed zebraniem się parlamentu na przeprowadzenie wielkiej agitacji przeciwko dekretom finansowym rządu, które mają uzdrowić finanse Francji, nadwyróżonych

przez poprzednie rządy socjal-komuny.

Komuniści wezwali wczoraj swych członków do brania udziału we wszystkich zapowiedzianych manifestacjach komunistycznych. Na otwarcie parlamentu socjaliści przygotowali już wniosek o zniesienie dekretu, przedłużającego 40-godzinny tydzień pracy na kolejach. Wniosek ten wywołałby od razu na pierwszym posiedzeniu Izby wielką dyskusję na temat całego planu trzyletniego ministra finansów Reynauda. Obrady Generalnej Konfederacji Pracy (organizacji zawodowej, stojącej pod

„Przeciw gorsetom i stojącym kołnierzom”
przeciw wszystkiemu, co uciska i szkodzi, walczyl zawzięcie Ksiądz Kneipp. — Do odzieży i do pozywienia wnosil udoskonalenie... On dał nam prawdziwa
Kawę Słodową Kneippa!

12558

Warszawa — zamiast Wiednia siedzibą zagranicznych przedsiębiorstw w handlowych

W kołach gospodarczych zwrócono uwagę, że wskutek zacieśnienia się w Niemczech polityki reglamentacji dewizowej i objęcia tą polityką obszaru Austrii i Sudeców, wiele przedsiębiorstw i firm zagranicznych, mających dotychczas siedzibę w Au-

strii, likwiduje tam swoje interesy i zamierza przenieść się do innego kraju. Niektóre z tych przedsiębiorstw, będących własnością obywateli amerykańskich zamierzają centralę tych przedsiębiorstw przenieść do Polski gdzie przepisy dewizowe są niepomierzenie łagodniejsze i liberalniejsze niż w Niemczech.

Jak slychać, uzależniają przesiebiorecy amerykańscy swą ostateczną decyzję od wyjaśnienia pewnych zagadnień z dziedziny ustawodawstwa podatkowego. W tym celu mają oni przeprowadzić rozmowy z przedstawicielami polskich władz finansowych. W praktyce, jak zdaje się, pragnęliby oni uzyskać od polskich władz finansowych zapewnienie, że w razie przeniesienia przedsiębiorstw do Polski, nie będą oni doznawali żadnych trudności przy transferze zysków i kwot za granicę.

Jak wiadomo, tendencją polskiej polityki finansowej jest, aby zachęcić kapitał zagraniczny do rzetelnej współpracy z polskim życiem gospodarczym.

Znawcy utrzymują, że przeniesienie się tych przedsiębiorstw do Polski spowodowałoby zasilenie polskiego życia gospodarczego nowym i silnym zastrzykiem kapitału, zaś wybór Warszawy na centrum działalności wielkich firm zagranicznych ożywiłoby znacznie tętno polskiego życia gospodarczego.

Nie będziemy powtarzać tu tego wszystkiego, o czym pouczyliśmy redakcję „Vorpostena”, wystarczy stwierdzić, że na dobre wydzie poziomowi „Danziger Wirtschaftszeitung”, gdy jej redaktorzy zapoznają się lepiej z terenem na którym pracują. Ignorancja bowiem jego struktury prawnej i warunków życiowych jest anomalną w każdym razie nie na miarę pisma gospodarczego mającego aspiracje do powagi i rzetelności.

12560

O realizację nowego parlamentaryzmu

leżnych” podawali na stół życia publicznego potrawy zgrabnie przyrządzone, ale zatrute jadem jak najbardziej zależnych od partyjniactwa pomysłów.

Nowy Sejm i Senat nie będzie służył — jak wolno sądzić — do takich celów. Jego siłą jest świadoma i zorganizowana większość parlamentarna, skupiona w Obozie Zjednoczenia Narodowego. Obie izby nie reprezentują elementu rozproszkowanego i rozbitego na dziesiątki różnych drobnych interesów regionalnych i zawodowych, ale posiadają zwarty trzon kierowany jednolitą i świadomą wolą.

Fizjonomię polityczną Sejmu omówiono już w prasie dość obszernie. Nowy Senat przedstawił się również korzystnie. Jego większość składa się z ludzi związanych ściśle z O. Z. N., którzy swoją postawą gwarantują, że obie izby będą współdziałały harmonijnie, nie wywołując zgrzytów w życiu wewnętrznym państwa.

Kiedy w roku 1935 zbierał się parlament zbudowany na nowych zasadach, pesymiści wróżyli mu jak najgorszą przyszłość, a przede wszystkim zupełną nienpopularność w opinii. Zdawało się,

że trzy lata kadencji powinny wystarczyć, jako sprawdzian tych ponurych przewidywań. I oto okazało się,

jak bardzo były one nieuzasadnione. Wmrew wszelkim prorocstwom, wybory przyniosły wielkie zwycięstwo idei nowego parlamentaryzmu.

Trzeba zaś pamiętać, że stary Sejm rozwijany został dlatego, że niedostatecznie tę ideę reprezentował i w tej okoliczności opinia publiczna doskonale się orientowała. Jeżeli więc w takiej sytuacji społeczeństwo masowo poszło do wyborów, to nie będzie żadnej w tym przesady, gdy stwierdzimy, że wypowiedziało się w ten sposób za realizacją idei, którą parlamentowi wyznacza u nas Konstytucja Kwietniowa.

Jest to ważna wskazówka dla nowego Sejmu i Senatu, które posiadają tak wyraźne i silne oparcie w szerokich masach społeczeństwa. Sejm i Senat, które zbiorą się niebawem, będą rzeczywistym odzwierciedleniem prawdziwych nastrojów i postulatów opinii publicznej. Na kładą to na nowe izby duży obowiązek, którego wykonanie powinno być zgodne z intencjami wyborców. Wyborcy zaś — jak już stwierdziliśmy — wypowiedzieli się w większości niedwuznacznie za pełną realizacją nowej idei parlamentaryzmu w nowym ustroju Polski.

Berlin odżydza domy czynszowe

BERLIN. W związku z nowymi zarządzeniami antyżydowskimi prasa berlińska zapowiada, że już w najbliższych dniach spodziewają się w Berlinie odżydzenia licznych domów. Wydział Niemieckiego Frontu Pracy „Dom i Ognisko Domowe” od szeregu dni zajmuje się rejestracją zażydżonych domów w Berlinie. Dotychczas zapisano 8000 tego rodzaju mieszkań, liczyć jednak należy, że cyfra ta jeszcze wzrośnie.

Opróżnione żydowskie mieszkania przydzielone zostaną aryjskim rodzinom.

Katolicy meksykańscy sła otwierają kościoły

Ciepłiwosć katolików meksykańskich, w lat pozbawionych świątyni i na próżno zabiegających o ich otwarcie, wyczerpała się i coraz częściej powtarzają się fakty czynnego w tej sprawie występowania. Wychojący w mieście Meksyku dziennik „La Prensa” donosił ostatnio, że w miejscowości Misantra w stanie Vera Cruz piętnaście tysięcy katolików miejscowych siłą zajęło zamkniętą od ośmiu lat świątynię miejscową i otworzy ją dla swoich modłów. (KAP)

Najzdradliwsze macki kominternu

Komunizm od samego początku uważa religię za największą przeszkodę do realizacji materialistycznej i bezbożnej doktryny Marxa. Jeszcze w ciągu ostatniego roku Stalin oficjalnie oświadczał, że „między komunizmem i religią zawieszanie broni jest niemożliwe“ a t. zw. „wolność sumienia“, o której mówi nowa konstytucja sowiecka, rozumieć należy jako dążenie do zupełnego zniszczenia wpływów religijnych w życiu świadomego komunisty i marksisty. Wiemy, że w myśl tego autorytatywnego oświadczenia Stalina, po krótkiej przerwie rozgorzało w Sowietach na nowo prześladowanie religii i ludu wierzącego. „Bezbożnik“, oficjalny organ związku sowieckich bezbożników wojujących, zawieszony na pewien czas, na nowo zaczął się ukazywać wsparty okazałymi subsydiami rządu, rozpoczęło się zamykanie pozostałych jeszcze świątyni, nowe aresztowania wśród duchowieństwa i osób podejrzanych o czynny udział w życiu religijnym.

Akcja bezbożnicza poza granicami Rosji

Nie mniej energiczną akcją bezbożniczą podjęto i poza granicami Związku Sowieckiego. Wiadci, które nadchodzą z czerwonej Hiszpanii, świadczą, że tam całkowicie wypełnia się rozkazy Moskwy także w dziedzinie religijnej. Paryski „Le Jour“ pisał niedawno o Hiszpanii: „Życie religijne nie istnieje. Zburzono je, zniweczono oficjalnie. Świątynie są popalone, zniszczone lub zamienione na koszary. Ani jedna ze świątyni nie jest dostępna dla wiernych, ani jeden kapłan nie może swobodnie wypełniać swoich obowiązków religijnych. Więzienia przepelnione są kapłanami a wierni co dnia narażeni są na okrutne morderstwa...“

W swoich zabiegach o wydarcie z duszy narodów nawet myśli o Bogu nie pomija jednak Moskwa również innych krajów. Ponieważ zaś nie ma tam kominternu wpływów tak bezpośrednich, jak w Hiszpanii lub Meksyku, stosuje w tych krajach metody akcji pośredniej. Najważniejszym narzędziem kominternu — jeżeli idzie o walkę z religią — jest tu „międzynarodówka“ wolnomyślicielska.

W tej dziedzinie również można zaobserwować w ciągu roku ostatniego znaczne — na rozkaz Moskwy — ożywienie. Zwrotić trzeba uwagę, że w bieżącym roku przez kongresu londyńskiego odbyły się dwa zjazdy wolnomyślicielskie w Stanach Zjednoczonych A. P., w Nowym Jorku i w Chicago, kongres wolnomyślicieli marksistowskich w Meksyku, duży zjazd wolnomyślicielski w Czechosłowacji, inny zjazd w Boulogne-sur-Mer, nie licząc drobniejszych lokalnych zjazdów w Belgii, Holandii, Szwajcarii i Luksemburgu. Najważniejszą placówką wolnomyślicielstwa — według informacji moskiewskiego „Antireligioznika“ — była Czechosłowacja. Jak podaje wspomniane pismo, około 10 tysięcy młodzieży czechosłowackiej, dzieci wolnomyślicieli, wychowywano było w duchu całkowicie bezbożnym. W Pradze i wielu innych miastach powstały specjalne kureje bezbożnictwa.

„Ateistyczna Liga Narodów“

Na to wychowanie bezbożnicze Moskwa kładzie szczególnie wielki nacisk. W roku bieżącym powstała w Moskwie nawet specjalna instytucja, której zadaniem jest „wyższe“ wykształcenie młodych ateistów z różnych narodów. W szkole tej instytucji, noszącej oficjalną nazwę „Ateistyczna Liga Narodów“ kształcą się ok. 1500 młodzieży z 48 różnych krajów. „Nauka“ w tej uczelni odbywa się, oczywiście, na koszt rządu sowieckiego.

O tym, jak wolnomyśliciele zamierzają oddziaływać na opinię publiczną i jakimi drogami zwalczać religię, świadczą uchwały kongresu londyńskiego.

W postulatach kongresu nie pominięto nawet takich spraw jak nieuznawanie tr-

tułów naukowych, udzielanych przez wyższe uczelnie katolickie, kasowania nazw ulic i placów, przypominających rzeczy religijne lub działaczy religijnych itp., wręcz pragnienie ustanowienia, na wzór „Święta proletariatu 1-go maja“, specjalnych obchodów międzynarodowego „dnia bezbożnictwa“, które miałyby się zbiegać z

jednym z głównych świąt chrześcijańskich, Bożego Narodzenia, Wielkiej Nocy lub Zielonych Świątek.

Warto zwrócić uwagę, że ze znanych w świecie literackim osobistości wielką rolę odgrywają w ruchu wolnomyślicielskim pisarze Romain Rolland, Heinrich Mann i Aldous Huxley. (KAP).

Parlament nowej Czechosłowacji zebrał się po raz pierwszy po dniach przełomowych

Wczoraj po południu odbyło się pierwsze po okrojeniu Czechosłowacji posiedzenie parlamentu czechosłowackiego.

Parlament czechosłowacki stracił 69 posłów, którzy dotychczas reprezentowali ludność obszarów odstąpionych państwu sąsiadnim.

Na sali posiedzeń zwracała uwagę obecność pięciu posłów narodo-socjalistycznych, reprezentantów mniejszości niemieckiej w Czechosłowacji.

Po wstępnych formalnościach zabrał głos premier gen. Syrový, który w przemówieniu swym zapowiedział, że w przyszłym tygodniu zwołane będzie posiedzenie zgromadzenia narodowego, na którym dokonany zostanie wybór prezydenta republiki. Premier gen. Syrový zapowiedział następnie, iż rząd przedstawi parlamentowi projekt ustawy o pełnomocnictwach, które pozwolą rządowi na przedsięwzięcie w wypadkach koniecznych szybkich decyzji.

Następnie premier przedstawił par-

SIWIZNA?
to dobre dla starców!
osobom w kwiecie wieku nie przystoi siwy włos, dla tego stosujcie nieszukodliwy, łatwy w użyciu, jedynyw swoim rodzaju odświeżacz

12638

ORIENTINE
PARFUMERIE d'ORIENT S.A. WARSZAWA

Bez trudu przygotować można smaczne zupy z

MAGGI kostek zupnych

12600

Na bieżni, boisku i ringu

Ustąpienie kpt. związk. P. O. Z. B.

Jak się dowiadujemy dotychczasowy kapitan związkowy Pomorskiego Okręgowego Zw. Bokserskiego p. kpt. Tymiański, znany gdyński działacz sportowy zrezygnował z piastowanej godności. Powodem ustąpienia kpt. Tymiańskiego były różnice zdań co do metod pracy bokserskiej na Pomorzu pomiędzy kpt. Tymiańskim a niektórymi członkami zarządu Pom. O. Z. B.

Bokserzy gdyńscy wyjadą do Łotwy.

W związku z pobytem w Gdyni drużyny bokserów łotewskich — przez R. K. S. Bałtyk p. dyr. Michałewski odbył z szefem

Pomorska A Klasa zamyka swoje jesienne rozgrywki meczami w Gdyni i Grudziądzu

Gryf — Bałtyk Pomorzanie — PPW

W niedzielę, dnia 20 bm., o godz. 13,30 odbędzie się na boisku garnizonowym w Grudziądzu przy ul. Prowiantowej ostatni w tym roku mecz piłkarski o mistrzostwo A. klasy Pomorza pomiędzy KPW Pomorzanie z Torunia, a miejscowym GKS przy PPW.

Mecz ten wywołał wielkie zainteresowanie, gdyż Pomorzanie, który swoim ostatnim finiszem wyprzedził w tabeli „Polonię“ bydgoską i gdyńską „Kotwicę“ ma możliwość w razie wygrania meczu zdobycia wicemistrza rundy jesiennej za rok 1938-39.

Cała jedenaszka grudziądzan zdając sobie sprawę z ważności zawodów przygotowuje się do tej rozgrywki bardzo starannie, chcąc za wszelką cenę zdobyć 2 punkty, by w ten sposób fałszywym prorokom zadokumentować, że nie są na straconej pozycji.

O godz. 11,30 na tym samym boisku od-

będą się zawody piłkarskie o mistrzostwo B. klasy Pomorza pomiędzy drugą drużyną KPW Pomorzanie, a drugą drużyną GKS przy PPW.

Zarząd GKS przy PPW prosi P. T. publiczność, by swoim zachowaniem podczas zawodów nie dopuściła do jakichkolwiek bzdur i wybryków.

Drugi mecz odbędzie się na stadionie miejskim w Gdyni pomiędzy świetną drużyną toruńskiego Gryfu a ambitną drużyną robotniczą gdyńskiego Bałtyku. Spotkania tych drużyn zawsze należały do najciekawszych a Bałtyk mimo spadku formy nigdy nie dał się pokonać toruńczykom. Niedzielny mecz zapowiada się wręcz sensacyjnie z uwagi na wzmocniony skład drużyny robotniczej.

W Gdyni odbędzie się także mecz o mistrzostwo C. klasy Pomorza pomiędzy drugą drużyną KPW Pomorzanie, a drugą drużyną GKS przy PPW.

Zarząd GKS przy PPW prosi P. T. publiczność, by swoim zachowaniem podczas zawodów nie dopuściła do jakichkolwiek bzdur i wybryków.

Drugi mecz odbędzie się na stadionie miejskim w Gdyni pomiędzy świetną drużyną toruńskiego Gryfu a ambitną drużyną robotniczą gdyńskiego Bałtyku. Spotkania tych drużyn zawsze należały do najciekawszych a Bałtyk mimo spadku formy nigdy nie dał się pokonać toruńczykom. Niedzielny mecz zapowiada się wręcz sensacyjnie z uwagi na wzmocniony skład drużyny robotniczej.

Kpt. Kałuża o naszej ekspedycji do Irlandii

Po powrocie z Dublinia kapitan związkowy PZPN p. Kałuża udzielił następujących uwag i wrażeń z meczu Polska — Irlandia:

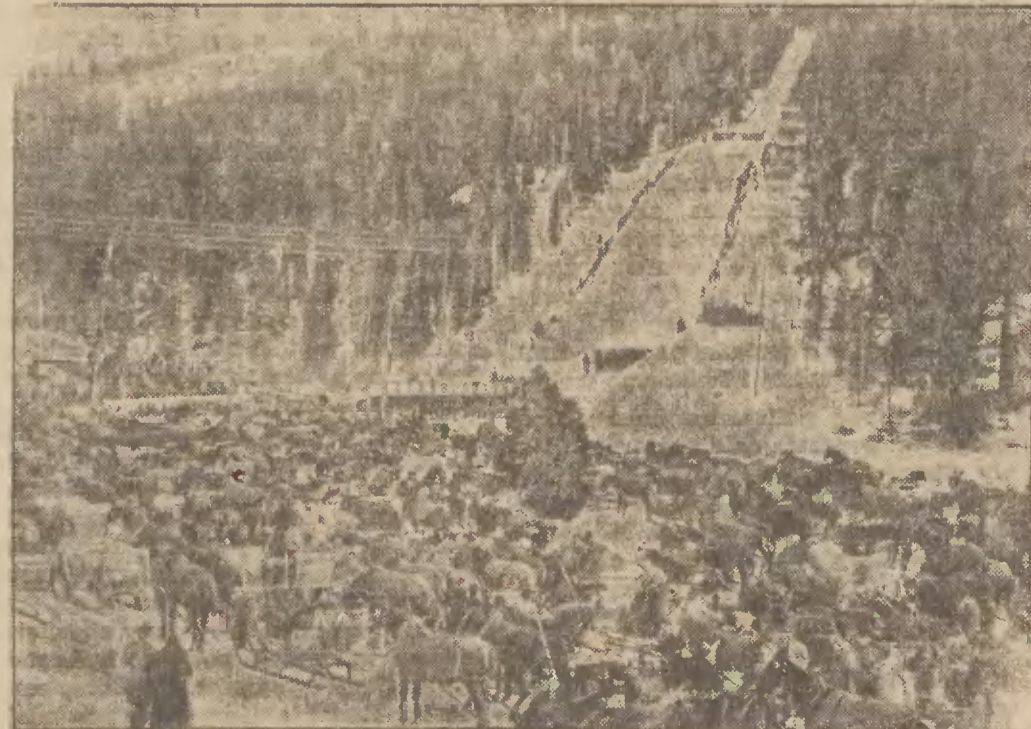
„Niestety, rok bieżący nie był — poza doskonałym startem właśnie przeciwko Irlandii na wiosnę tego roku — zbyt pomyślny dla polskiego piłkarstwa. Dlatego też nieznaną ostatnią porażkę, jaką ponieśliśmy w meczu z Irlandią, która rozgromiła niedawno u siebie Szwajcarię 4:0, można uważać za sukces, gdyby ambicje nasze nie szły wyżej.

Wyniki ekspedycji irlandzkiej są jednak korzystne przede wszystkim dlatego, że przebiegi powrotu formy naszych napastników zarysowały się wyraźnie w Dublinie. Analizując grę naszych reprezentantów, należy podkreślić, że w pierwszym okresie pozwolili oni zaskoczyć się przeciwnikowi odmiennym systemem gry ciałem i szybkością, ustępując pod tym względem Irlandczykom. W drugiej części meczu piłkarze polscy przeszli do gry płaskiej przy ziemi i wówczas opanowali teren, będąc o krok od wyrównania.

Irlandczycy zasnęli jednak na zwycięstwo, byli bowiem w sumie drużyną lepszą, a opanowaniem piłki przewyższali nas znacznie. Kontuzje bramkarzy polskich były następstwem atakowania ich przez napastników, ponieważ bramkarze nasi nie wysyłali natychmiast piłki w pole, czego domagają się przepisy. Szczepaniak w obronie spisał się doskonale. W pomocy zasłużył na pochwałę Dytko i Nyż, który się powoli rozkreślił. Góra zbyt wiele czasu poświęcał obserwacji groźnych przeciwników, zamiast szybko wkrać w akcję.

W ataku najbardziej produktywnym był Piontek. Pieca za mało zatrudniano. Wodarz i Wilimowski poprawili swe noty. Wostal był ruchliwy i pracowity. W sumie pod względem sportowym i propagandowym piłkarze polscy dobrze spełnili swój obowiązek.

Rekordowa frekwencja widzów, odnoszących się ze szczerą sympatią do polskich piłkarzy, była zjawiskiem dla nas bardzo miłym.“

Wielka skocznia w St. Moritz, gdzie ma od być się przyszła Olimpiada zimowa w czasie od 3—11 lutego 1940 r.

Obóz Zjednoczenia Narodowego a wybory samorządowe

Wobec rozpisania wyborów do ciał samorządowych (rad miejskich i gromadzkich) nie od rzeczy będzie przedstawić opinii publicznej stanowisko najsilniejszej w Polsce organizacji politycznej: Obozu Zjednoczenia Narodowego wobec samorządowej akcji wyborczej.

Obóz Zjednoczenia Narodowego bierze czynny udział w akcji wyborczej do organów ustrojowych samorządu tak miejskiego jak i wiejskiego z własnym programem pracy w samorządzie OZN podkreśla, że praca samorządu ma służyć idei szeroko pojętej obrony narodowej. Rzetelna praca dla tej podstawowej w życiu wewnętrznym idei, wykonana przez właściwych ludzi, podniesie stan gospodarki Państwa, wyzwoli siły moralne i twórcze w narodzie.

Zniknąć natomiast musi z życia samorządu wszelka demagogia gra polityczna nienawiść klasowa grupowy egoizm.

Czynny udział w życiu samorządowym winni wziąć ci obywatele, którzy:

- 1) pragną służyć rzetelnie idei siły obrony i potęgi Państwa,
- 2) pragną uczciwie dążyć do rozwoju gospodarczego i kulturalnego swych miast i wsi na drodze zorganizowanego wysiłku i porządku w pracy, dając bezinteresowny obywatelski trud na rzecz dobra powszechnego.

Przynależność polityczna nie może stanowić dla obywateli rzetelnych o uczciwym sposobie myślenia i pragnących służyć sile i potęgę Polski przesyłki w uzyskaniu stanowiska w radach miejskich.

W wyniku wyborów przeprowadzonych do samorządu na podstawie nowej ordynacji wyborczej powinny się znaleźć we władzach samorządowych jed-

nostki ideowe z mocnym charakterem, znające środowisko wiejskie i przepojone poczuciem odpowiedzialności za losy narodu i państwa.

Oto główne wytyczne programu Obozu w dziedzinie samorządowej akcji wyborczej. Rozpatrzmy je szerzej.

Dlaczego Obóz Zjednoczenia Narodowego bierze czynny udział w akcji wyborczej do samorządu?

Na czynne ustosunkowanie się Obozu do tego doniosłego zdarzenia w życiu wewnętrznym kraju, jakim są wybory samorządowe, wpływa wezwanie, płynące z deklaracji ideowej Obozu, a nakazujące nastawić życie wewnętrzne Polski na styl i poziom, godny wielkiego narodu.

Skoro bezspornym jest, że wybory do samorządu są wydarzeniem pierwszorzędno znaczenia w życiu politycznym Polski, to w tym wydarzeniu nie może zabraknąć Obozu Zjednoczenia Narodowego z jego czynną postawą, zmierzającą do podciągnięcia Polski wyżej.

Drugi motyw: Deklaracja ideowa Obozu Zjednoczenia Narodowego wyraziła swój pogląd na najważniejsze sprawy naszego życia wewnętrznego, a więc na sprawy życia gospodarczego, społecznego i kulturalnego.

Skoro zagadnienia gospodarcze, społeczne i kulturalne stanowią istotną treść celów i zadań samorządu, Obóz Zjednoczenia Narodowego musi mieć możliwość poglądu swój na te sprawy urzeczywistnić.

Samorząd powołuje z wyborów do czyn-

szerego pojętej obrony narodowej. Uważamy za zwyciężenie zagadnienia pogląd, że samorząd winien służyć tylko pewnym zadaniom gospodarczym.

Samorząd musi służyć idei szeroko pojętej obrony narodowej, albowiem w naszym rozumieniu przez ideę szeroko pojętej obrony narodowej rozumiemy nie tylko zagadnienie, bezpośrednio związana z uzbrojeniem technicznym naszej armii, ale rozumiemy także że w pracy dla tej podstawowej w życiu naszym idei nastąpi podniesienie i należyty rozwój każdej dziedziny życia, a więc tak gospodarczej, społecznej jak i kulturalnej, gdyż podciągając te dziedziny życia zbiorowego, podnosimy gotowość bojową naszego narodu i państwa.

Wierzmy dalej, że tylko uczciwa i rzetelna służba dla idei szeroko pojętej obrony narodowej potrafi wyzwolić z duszy polskiej tkwiące tam wartości i pozwoli wytworzyć nowe wielkie dzieła, których Polsce tak potrzeba. Skoro Wódz Naczelny, dawszy narodowi te podstawowe w naszym życiu wewn. wskazania, powołał do życia Obóz Zjednoczenia Narodowego dla urzeczywistnienia tych swoich wskazań, to pod żadnym innym naczelnym zawołaniem nie może pójść naród do powszechnych wyborów samorządowych, jak pod hasłem szeroko pojętej obrony narodowej. Jest to hasło, które musimy wtłoczyć w serca i mózgi narodu. **Natomiast muszą ustąpić z życia samorządu gierki polityczne, pusta demagogia i interes klasowy. Gra polityczna w samorządzie dzieli naród, kłó-**

Ochronia skórę od ujemnych wpływów wiatru, mrozu i słońca.

partyjnych będziemy toczyć walkę jako Obóz Zjednoczenia Narodowego aż do pełnego zwycięstwa idei narodowej.

Interes klasowy dzieli ludzi, wysuwając jednych ponad drugich. **Dla nas każdy rzetelny Polak czy on jest stróżem nocnym, czy inteligentem, jest równie drogim i bliskim.** Nie patrzmy na społeczeństwo polskie, przykładając doń taką czy inną miarę klasową.

Demagogia musi zniknąć z naszego życia wewnętrznego, **bo mamy jej wszyscy dość!** Nie tylko członkowie Obozu Zjednoczenia Narodowego, ale na

PRZY GRYPIE I PRZEZIĘBIENIU ZALECAMY P. T. CZYTELNIKOM STOSOWANIE TABLETEK ASPIRIN!

Nie jeden z nas... w dusznym biurze dostaje bólu głowy. Dwie tabletki Aspirin i szklanka wody — sprawa załatwiona! Spróbujcie a napewno przyniosą ulgę.

TABLETKI ASPIRIN WYRABIANE W STAROGARDZIE

nej pracy w swych organach ustrojowych dziesiątki i setki tysięcy ludzi. Zmabilizowanie takiej masy ludzi do pracy twórczej w miastach i wsiach musi nastąpić dla urzeczywistnienia wielkich celów.

Te wielkie cele w rozumieniu członków Obozu Zjednoczenia Narodowego są celami, określonymi w deklaracji ideowo - politycznej pułkownika Koca.

Jakiej idei nadrzędnej winien służyć samorząd?

Samorząd, jak wszystko co rzetelne i twórcze w Polsce, musi służyć idei

jąc jednych z drugimi, a naszym, to jest Obozu Zjednoczenia Narodowego, obowiązkiem jest jednoczyć naród do twórczej pracy gospodarczej, która w rezultacie nie tylko poprawi byt milionów Polaków, ale przede wszystkim wzmocni siłę obronną narodu polskiego.

Tu właśnie spotykają się dwa światopoglądy, które stają do walki ze sobą. Z jednej strony partyjniactwo, z drugiej idea narodowa, jednocząca wszystkich Polaków w pracy pozytywnej dla narodu i państwa. O to walczył zgasły Wódz Narodu Józef Piłsudski i o usunięcie gierki

szczęście i ludzie, stojący poza Obozem, mają jej powyżej uszu, gdyż nie tworząc żadnych wartości, rozpręga siły moralne narodu.

Egoizm grupowy, jak zresztą każdy egoizm, jest szkodliwy. Musi on wreszcie ukorzyć się przed interesem nadrzędnym narodu i państwa i dobrem powszechnym.

Jaki obywatel winien zasiąść w organach ustrojowych samorządu?

Nie będziemy precyzować odpowiedzi na to pytanie pod względem prawnym, bo o tym decyduje ustawa o wyborze radnych. Nie będziemy również kwalifikowali obywateli pod względem moralnym, bo i to jest rozstrzygnięte w ustawach, które wyłączają szereg obywateli od czynnego udziału w życiu samorządu, dotkniętych pewnymi brakami natury moralnej.

Precyzujemy wyłącznie stanowisko Obozu Zjednoczenia Narodowego: W życiu samorządowym winien wziąć czynny udział tylko ten obywatel, który pragnie szczerze siły i potęgi Polski, a nie napędzania zwolenników takiej czy innej partii.

Jeżeli powiadamy, że w życiu samorządowym winien wziąć czynny udział ten obywatel, który rzetelnie pragnie

(Ciąg dalszy na str. 6-ej).

Wielka odprawa O. Z. N. na Pomorzu w sprawie wyborów samorządowych

Na zarządzenie przewodniczącego okręgu pomorskiego O. Z. N. odbędzie się w niedzielę, dnia 27 bm. odprawa wszystkich przewodniczących obwodów Obozu Zjednoczenia Narodowego z całego Pomorza.

Na odprawę przybyć mają również przewodniczący oddziałów lokalnych Obozu, na terenie których odbędą się wybory samorządowe w dniach 4 i 18 grudnia.

Tematem obrad — samorządowa akcja wyborcza i sprawy wewnętrzno-organizacyjne.

Miejsce zebrania: lokal okręgu pomorskiego O. Z. N. w Toruniu przy ulicy Szerokiej 22.

Czas rozpoczęcia: godz. 11-ta. Stawiennictwo obowiązkowe!

W związku z wyborami do Rad Miejskich

Które odbędą się w dniach 4 i 18 grudnia br., okręg pomorski Obozu Zjednoczenia Narodowego wzywa działaczy lokalnych O. Z. N.

do tworzenia w swych miastach bloków wyborczych, opartych na zasadach narodowych i chrześcijańskich

w celu wprowadzenia do samorządu Polaków, wyznających ideę zjednoczenia narodowego i pragnących pracować w samorządzie

w myśl wskazań deklaracji ideowej Obozu Zjednoczenia Narodowego dla dobra Narodu i Państwa.

Po wszelkie informacje w sprawach wyborów samorządowych można zgłaszać się do obwodów OZN lub wprost do okręgu pomorskiego OZN w Toruniu. Adresować: Okręg pomorski Obozu Zjednoczenia Narodowego — Toruń, ul. Szeroka 22.

Nasz dodatek niedzielny

W cztery oczy ze sztuką

Co i jak?

W poprzednich naszych felietonach omawialiśmy zagadnienia o charakterze ogólnym, bo i czas, w którym powstawały, wielkie i poważne nasuwał problemy. Teraz, kiedy Europa powraca do spraw codziennych, kiedy dyplomaci mówią o konsekwencjach zrealizowanych faktów, w życiu kulturalnym warto rozpatrzyć poszczególne wydarzenia po kronikarsku, sklasyfikować, lub omówić.

Wscibiska plotka kursuje teraz między smacchem Polskiej Akademii Literatury, a biurkami popularnych pisarzy. Pewnie naszym Czytelnikom wiadomo, że skład PAL-u ma się powiększyć o 6 foteli akademickich.

Tu w nawiasie trzeba przypomnieć, że gdy chodzi o skład personalny — PAL przechodziła dość znaczne zmiany. Przede wszystkim — nieublagane żniwo śmierci. Zmarli: Piotr Choynowski, Karol Hubert Rostworowski i Bolesław Leśmian. Wystąpił Wincenty Rzymowski, zamieszany w ponurą aferę plagiatową. Trzech „nieśmiertelnych” przeszło do prawdziwej nieśmiertelności, a jeden „nieśmiertelny” stał się więcej niż zwykłym śmiertelnikiem.

A teraz jak to będzie z tymi 6-ma nowymi fotelami? Podobno jeszcze przed styczniem przyszłego roku dwa miejsca w Akademii mają zająć nowowybrani pisarze. Dla plotki literackiej wdzięczne pole do popisu. Opinia pyta o nazwiska wybrańców.

Chodzą pogłoski, że największe szanse spośród kandydatów na akademików mają: Autorka „Krzyżowców” Zofia Kossak-Szczucka, poetka Kazimiera Hakowiczówna, Zygmunt Wasilewski, Julian Wołoszynowski, Waclaw Grubiński i Adolf Nowaczyński. Niepoprawni optymiści z kol judeowo-liberalnych wymieniają nazwisko Tuwima, ale ta kandydatura żadnych szans realnych nie ma.

Jacy nowi akademicy zasiądą w PAL-u, zobaczymy wkrótce.

W całej Polsce sezon artystyczny uległ pewnemu opóźnieniu. Niewątpliwie duży wpływ na to wywarły intensywne i szybkie wypadki polityczne, które sprawy kulturalne odsunęły na plan dalszy. Wydawcy wypuścili na rynek więcej książek i broszur aktualno-społecznych i politycznych, niż powieści, studiów literackich, czy poezji.

W teatrach także zastój. Zaczęto od „kasowych” sztuk zagranicznych, nie wyłączając prowincji, aby dopiero około stycznia „puścić na afisz” coś z repertuaru klasycznego.

Sezon księgarski rozwinię się w pełni w grudniu, na co wskazują projektowane wydawnictwa: nowa powieść świetnej autorki „Granic” Zofii Nałkowskiej; „Białowiejskie noce” — ostatniego laureata PAL-u Stanisława Piętaka; dalszy ciąg świetnej powieści T. Parnickiego „Aeczusz, ostatni Rzymianin”; „Litość” — Cz. Straszewicza.

Spśród tych książek, które już wyszły z druku, należy wymienić i omówić bliżej: „Listy pogańskie” **Wacława Grubińskiego**, „Uroki” — **Tadeusza Kudlińskiego** i nowy tom głośnych „Listów” **Elizy Orzeszkowej**.

Wacław Grubiński w „Listach pogańskich” (księg. Hościńska) zawarł cały swój bogaty kunszt wiedzy esejistycznej. W klasycznej formie listu na klasycznym tle środowiska antycznego rozwija myśli współczesnego humanisty, tego, który nie rozumie inaczej kultury polskiej, jak tylko w związku z tradycją łacińską. To upozorowanie treści, to udrapowanie wiecznej aktualności spraw wielkich, czyni z kameralnej napozór i „artystowskiej” książki Grubińskiego pasjonującą lekturę.

Grubiński przeszedł najlepszą szkołę literacką, t. zn. — teatr i nowelę. Te dwie dziedziny literackie wymagają od pisarza dużej kultury artystycznej, negują wszelkie panoszenie się efekciarstwa poetyckiego i prozaicznej bezduśności. „Człowiek z klarinetem” — nowela, i „Niewinna grzesznica” — komedia, dwa bodaj, czy nie najbardziej typowe dzieła Grubińskiego — w zestawieniu z esejami — listami — ukazują prawdziwą fizjognomię tego artysty, dziś najbardziej bitniejszego w Polsce komediopisarza, autora popularnego za granicą.

„Listy pogańskie” bądź to w bajkach o karcie i ptaku, bądź w opowieści o Ju-

sie i Nizosze, czy też w przejmującym „Dziwnym zdarzeniu” pod misterną robotą miłośnika formy kryją głębokie refleksje nowoczesnego człowieka. Jest to literacka „arka przymierza” między przeszłymi a dzisiejszymi czasami: luk, łączący kulturę antyczną z współczesnością.

I jeszcze w jednym wypadku jest Grubiński konsekwentny. To styl. Niektóre okresy w „Listach” zbudowane są według najświetniejszych wzorów rzymskich.

Oto jeden z wiecznie aktualnych fragmentów:

„Typowy bohater żydowski, ich najulubieńszy bohater narodowy, to słaby Dawid, który małym kamyczkiem, wyrzuconym z procy, pokonał mocarza Goliata. Bog żydowski pomaga biednym, niewydarzonym, chorym, bezbronnym i głupim. Silacza Samsona wydał na pastwę wrogom, mądrea Saula przyprawił o szaleństwo, szczęśliwca Joba pokrył wrzodami, epikurejczyka Salomo-

Uratowane arcydzieło sztuki z kościoła św. Jakuba w Toruniu

Dzięki staraniom ks. kanonika Kozłowskiego, który podjął myśl odnowienia szeregu zniszczonych obrazów w kościele św. Jakuba w Toruniu, udało się podczas prac restauracyjnych określić ciekawy zabytek ma larstwa z pocz. XVII w. „Sąd Ostatczy”, którego reprodukcję powyżej zamieszczamy. Jest dziełem znanego na terenie Torunia i Pomorza malarza Antoniego Moellera (ur. 1563, um. 1611). Obraz ten znajdował się w bardzo złym stanie i uległby całkowitemu zniszczeniu, gdyby nie akcja ks. kan. Kozłowskiego. Obecnie po fachowym odrestaurowaniu przez art.-mal. Kazimierza Waluka pod opieką konserwatora pomorskiego mgr. Chyczewskiego i kustosza Muzeum Miejskiego mgr. Lebińskiego, obraz wzbogaca o cenną pozycję zabytki artystyczne Torunia.

MIECZYSLAW ZYDLER

Moja wina

— Przecież to „tylko” pies! — powiedziałem mi.

A jednak czemuż mi tak gorzko, czemu dręczy mnie poczucie wyrządzonej ci krzywdy, psieku?... Nie było mnie przy tobie, kiedy najwięcej mnie potrzebowałeś. Ostry wyrzut, że cię opuściłem, pozostanie mi już na zawsze, pomimo, że staram się odpychać gryzącą myśl o tym, co zaszło...

Poznaliśmy się, kiedy miałeś zaledwie 4 miesiące. Byłeś mały, kudłaty, ciemnego, nieokreślonego koloru i — nie robie ci z tego zarzut — śmieszny. Przywiozła cię Ta, która później odeszła ode mnie i kiedy trzymając cię na rękach zbliżała się od pościgu w stronę naszego domu, wyrwyłaś się jej ruchami gwałtownymi i nieokrzesanymi, a wzrok miałeś zgoła dziki. Położyłem ci dłoń na lebkku, pomiędzy pociesznie-

załamanymi uszami i z lekka podrapałem.

— Biedny, dobry piesek — powiedziałem łagodnie.

Uspokoileś się i wcale nie po psiemu spojrzaleś mi prosto w oczy.

— Postaw go! — odezwałem się do Niej, bo przyciskała cię zbyt mocno do siebie.

Na własnych nogach wyglądałeś jeszcze śmieszniej. Ty, młody wilczur, byłeś podobniejszy raczej do karykaturalnego szczura. Ogon, później twoja ozdoba, gruba i puszysta jak u lisa — był teraz cienki niby warokczyk ośmioletniego dziewczątka. Jakis wymizerowany i zwiślał smętnie, zupełnie bez żadnego połotu.

Nachyliłem się i założyłem ci obrozę. Okazała się o wiele za duża, pomimo że zapiałem ją na ostatnią dziurkę. Popatrzyłeś na mnie zdziwiony swoimi ciemnoczłysty-

na dotknął posępnicy. Rozum żydowski, mój Certusie, niepodobny jest do łacińskiego. Piłat, który wciąż ma do czynienia z senatem Jerozolimskim mówi, że rozum żydowski lewą ręką drapie się za prawym uchem, i że w przeciwieństwie do rozumu innych narodów, w narodzie żydowskim rozum jest namiętnością. Rozum tak trawi Żydów, jak pragnienie, tak ich podnieca, jak pożądanie zmysłowe, tak ich niepokoi, jak śwędzenie. U Rzymian rozum jest tylko miarą, u Żydów jest świerzgą. W Jerozolimie nawet hetery filozofują, bo u Żydów rozum jest podsokna weską. Nieustanna jego ruchliwość da się porównać jedynie z jego nieprawdopodobną bezsensownością.

„Listy pogańskie” Grubińskiego są ze wszech miar książką piękną, mądrą i godną czytania.

Talent Tadeusza Kudlińskiego w nowej jego powieści historycznej z czasów napoleońskich p. t. „Uroki” (Książnica Atlas) rozwinął się bardzo bujnie. Kudliński pracował olbrzymi materiał faktyczny tej epoki na tak skonstruowane wizje literackie, że każdy suchy fakt i każdy bohater z portretów i pamiątek staje się w „Urokach” naprawdę urokiem, t. zn. podbija naszą wyobraźnię walorami artystycznymi.

Książka pisana jest fragmentami, ale tylko pozornie, bo gdy te fragmenty zestawimy z sobą, to otrzymamy obraz obyczajowy i polityczny epoki tak interesujący, jak dawne powieści fabularne, czy awanturnicze.

Podobnie jak Grubiński, autor „Uroków” duży nacisk kładzie na styl. Władę Kudliński świetną polszczyzną.

Książę Czartoryski, car Aleksander, Kościuszko i Poniatowski, cała ta galeria znanych nam zbyt dobrze postaci historycznych, w powieści Kudlińskiego działa nowym urokiem, urokiem dobrze zrobionej literatury.

Kierzkowski, bohater „przeciętny” to świat drugi, zwierciadło, w którym odbija się wyniosłość i rozmach napoleońskiej epopei.

Stanawszy na szlaku Sienkiewicza i Żeromskiego Kudliński zapowiada się jako pierwszorzędnym pisarz historyczny.

Nowy tom „Listów” wielkiej Orzeszkowej, zawiera korespondencję autorki „Nad Niemnem” z takimi przedstawicielami, ówczesnej literatury i nauki jak: Deotyma, Baranowski, Drogoszewski, Dubiecki, Kotarbiński, Zdziechowski, Wolska i inni. Korespondencja z Drogoszewskim to wspaniały materiał obyczajowy i literacki.

Te „Listy” czyta się jak powieść.

Jerzy Pietrkiewicz

(Ciąg dalszy na stronie 8-ej)

Człowiek, którego jeszcze nie rozstrzelano...

Woroszyłow. — wódz armii sowieckiej

Marszałek Woroszyłow stoi obecnie — jak wiadomo — na czele armii czerwonej. Warto zwrócić uwagę na tę ciekawą sylwetkę jednego z nielicznych panów dzisiejszej Rosji, dotąd jeszcze nie rozstrzelanego.

Woroszyłow ma dziś 57 lat. Urodził się w rodzinie chłopskiej. Jego ojciec był stróżem kolejowym. Dzisiejszy marszałek bardzo wczesnie poznał nędzę i głód. Był pastuchem, żebrał razem z siostrą, potem pracował za grosze w zagłębiu Donieckim. Odznaczał się żywym temperamentem. Wkrótce przystąpił do grup rewolucyjnych w swym rodzinnym mieście Ługańsku. Używał pseudonimu „Walo Izka”. Aresztowany w Ługańsku w 1905 uwolniony został z więzienia przemocą przez robotników. W 1906 r. spotyka w Petersburgu Lenina. Jest oczarowany: uważa go za proroka, którego każde słowo jest objawieniem. Woroszyłow wraca do Ługańska, zostaje ponownie aresztowany i zesłany w 1907 r. na 3 lata do gub. Archangielskiej.

W r. 1914 zostaje wysłany na front. Zdobywa odznaczenia i stopień sierżanta. Nadchodzi rewolucja lutowa... Woroszyłow jako członek związku delegatów rad żołnierskich i robotniczych przyjmuje w Petersburgu Lenina. Choć Woroszyłowi brak kultury, ślepo idzie z prądem i szybko robi karierę. Przez krótki okres czasu pracuje razem z Dzierżyńskim w czerezwyczajce, ale uczciwy charakter każe mu zrezygnować z tej „pracy”. W lutym 1918 r. Niemcy odcinają Ukrainę od Rosji i Woroszyłow zostaje dowódcą 5 armii sowieckiej. Pobity przez Niemców pod Charkowem i Rodakowem, przez kozaków gen. Krasnowa pod stacją Morozowska, staje następnie na czele 10 sow. armii, której komisarzem politycznym był wówczas Stalin. Już wtedy intrygują

przeciw Trockiemu. W 1919 r. Woroszyłow ustępuje miejsca Budienemu i sam tworzy pierwszą konną armię. Przy 25 st. mrozu zadaje „białym” klęskę w bezludnym Sałskim stepie, co przysparza mu legendarnej sławy.

Podczas najazdu na Polskę w 1920 r., Woroszyłow poszedł na Lwow. Pobity przez kawalerię polską cofa się, urządzając po

drodze pogromy żydowskie.

Dziś Woroszyłow znajduje się również w rękach Stalina i bezkrytycznie spełnia jego rozkazy. Długie przebywanie u władzy uczyniło go zarozumiałym. Wierzy bezkrytycznie w swój wielki talent wojskowy... Zakrecony w intrygi Kremla cieszy się jednak ogromną sympatią armii i dlatego Stalin trzyma go przy sobie.

21 lat „dobrodziejstwa” rewolucji bolszewickiej

W dniu 7 listopada r. b. mija 21 lat od dnia wybuchu rewolucji bolszewickiej, dokonanej w imię wyzwolenia klasy robotniczej z pod przymocy klas posiadających oraz w imię podniesienia poziomu życia ro-

botniczego. Obecnie po dwudziestu jeden latach upaństwowienia własności i tyłuż lat rządzenia państwem przez partię bolszewicką, terror uprzywilejowanej warstwy rządzącej znakomicie dystansuje terror Rosji carskiej. Według prowizorycznych obliczeń w obozach koncentracyjnych umieszczono około 8 milionów obywateli sowie-

ROBOTNIK ZARABIA!	MOŻE NABYC		
 wZSSR 150RB =	 150 KG CHLEBA	 7 KG MASŁA	 1,5 BUTÓW
 wPOLSCIE 110zł =	 370 KG CHLEBA	 37 KG MASŁA	 6 PAR

Przy analizowaniu zarobków i siły nabywczej pieniądza polskiego i sowieckiego trzeba wziąć pod uwagę, że na przeciętną zarobku polskiego robotnika wpływają niskie wynagrodzenia z tytułu robót publicznych, które często mają charakter odpracowanego zasiłku, a mimo to różnica jest tak znaczna.

Taki miniaturowy terier przyszedł na świat w „rodzinie” pewnego amerykańskiego hodowcy psów. Ważył on zaledwie 40 gr.

Sredniowieczne zamczysko schroniskiem turystycznym

Szwedzki Touring Club otwiera w lecie przyszłego roku schronisko turystyczne dla młodzieży w Glimmingehus, najlepiej zachowanym zamku średniowiecznym w Skandynawii. Zamek w Glimmingehus położony jest w prowincji Scania, w południowej Szwecji. Jeszcze przed dwoma laty przystąpiono do restauracji zamczyska z XVII wieku, przy czym koszty odbudowy dosięgły 80.000 koron. Poza restauracją samego budynku oczyszczono starą fosę, otaczającą zamek, oraz uregulowano grunty, położone w pobliżu nowego hotelu.

Na początku b. roku inny zabytek dawnej Szwecji, a mianowicie klasztor Vadstena, przerobiono na schronisko turystyczne dla młodzieży. Niezależnie od tego projektuje się budowę szeregu schronisk w miejscowościach historycznych.

Finowie wolą dentystki niż dentystów

„Finowie wolą, gdy ich zęby są wyrywane delikatną ręką kobiecą”. Pod takim właśnie tytułem ukazała się wiadomość w jednym z pism, wychodzących w Helsinkach. Notatka ta była bardzo obszerna, a m. in. zawierała statystykę, która podaje, że na 746 lekarzy dentystów na terenie Finlandii jest tylko 204 mężczyzn, a reszta stanowią kobiety. Na tym jednak nie koniec, bo statystyka podaje, że w ostatnim czasie brak prawie zupełnie mężczyźni, przygotowujących się do tego zawodu. Zorientowali się w tym widocznym, że w tej dziedzinie nie wytrzymują konkurencji płci pięknej.

(Dalszy ciąg ze strony 9-tej)

botniczej otrzymują tylko pp. L. Makowski i Urbański.

UCHWAŁY RADY ROBOTNICZEJ

Dalsze ukonstytuowanie się odroczone ze względu na pilniejszą potrzebę zajęcia się gospodarką magistratu i innych urzędów. Ludność domagała się namacalnych korzyści z przewrotu. Stać się to mogło w dziedzinie odżywiania i w dziedzinie zatrudnienia. Wobec tego uchwalila Rada Robotnicza, że:

a) Magistratowi nie wolno zwalniać nikogo z osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach miejskich, a powracających z wojny żołnierzy, należy bezwzględnie przyjmować z powrotem do pracy;

b) do rady Ackermana, który kierował działem żywnościowym w Magistracie, deleguje się kontrolerów, w osobach pp. Fritscha i Ciążyńskiego, którzy zaraportują o stosunkach jakie zaszły.

Następne zebranie Rady Robotniczej w dniu 21 listopada 1918 powzięło dalsze konstytucyjne postanowienia, a mianowicie:

a) uchwały Rady Robotniczej mają moc wiążącą, jeżeli na zebraniu obecnych będzie co najmniej 32 członków Rady;

b) zebraniom przewodniczą pp. L. Makowski i Urbański, a protokoły piszą pp. dr. Roszak i Felske, jeden po polsku, a drugi po niemiecku;

c) wydział demobilizacyjny tworzą: dla spraw handlowych p. Lenartowicz, dla spraw przemysłowych p. Klein, dla spraw budowlano-rzemieślniczych p. Rychlicki i dla spraw rzemieślniczych p. Fingler;

d) wydział dla kontroli opieki nad ter-

Z DZIEJÓW OŚWIETLENIA

Od łuczywa do neonu

Najdawniejszym środkiem oświetlenia, spotykanym na przestrzeni tysięcy lat od epoki kamiennej aż do czasów kultury osiadłych ludów, było smolne łuczywo i wszelkie materiały roślinne i zwierzęce, posiadające właściwości palne, jak żywica, smoła, tłuszcz zwierzęcy itp. W społeczeństwach starożytnego Wschodu, w Egipcie, Asyrii i Babilonii, a później w Grecji i w Rzymie, najczęściej używanym materiałem do oświetlania mieszkań i świątyń była oliwa; palono ją w kagankach i lampkach

rozmaitego kształtu, przeważnie sporządzanych z brązu albo gliny, zależnie od stanu zamożności. W Rzymie starożytnym znane były świece sporządzane z tłuszczu zwierzęcego czyli łoj. Cesarz Konstantyn w VI wieku oświetlił całe Bizancjum takimi świecami. Potem zastąpiono świece łojowe woskowymi. Stearyna i parafina zostały wprowadzone dopiero w XIX wieku, kiedy Chevreuil wynalazł świece stearynowe.

W średniowieczu i czasach nowożytnych najpopularniejszym środkiem oświetleniowym były lampy olejne. W wieku XVII wynaleziono pierwsze cylindry szklane, które przyczyniły się do wzmocnienia siły światła i usuwały kopcenie. W XVIII wieku znane były lampy ze zbiornikiem oleju. W tym samym czasie wynaleziono świece z plecionymi knotami, które okazały się o wiele praktyczniejsze od dawnych, gdzie trzeba było stale obcinać knot przy pomocy nożyca.

Ważnym momentem w dziejach oświetlenia było wprowadzenie zyrandoii czyli świeczników. Pozwalały one na dość równomierne oświetlenie większych pomieszczeń, jak świątynie i sale zebrań, szkoły i teatry. We Francji istniał nawet urząd „objaśniacza świece”, którego zadaniem było oświetlanie sari przed przedstawieniem teatralnym.

W połowie XIX wieku wynaleziono

minatorami składa się z pp. dr. Steinborna, ks. prob. Wyśińskiego i Rogatza.

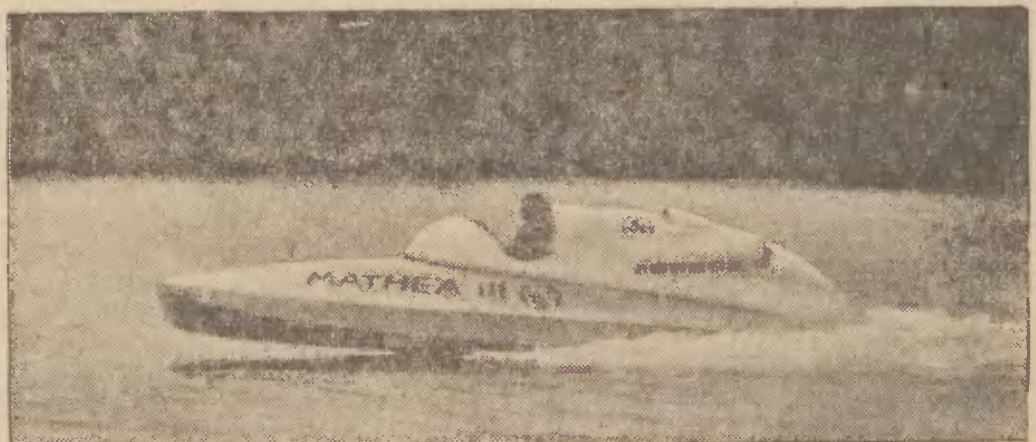
OPOZYCJA MAGISTRATU

Magistrat ugiał się narazie przed Radą Robotniczą i zaakceptował jej żądania. Rada Robotnicza ustaliła nieopłacanych radców miejskich w osobach pp. adw. Szumana i Urbańskiego, a dla dodatkowej kontroli działalności Urzędu żywnościowego, delegowała pp. Fistera i Beckera. Do Miejskiego Parytetowego Biura Pośrednictwa Pracy, delegowano pp. Szpydowskiego, Nowitzkiego, Geberta i Jaskulskiego. Jednakże już w następnym tygodniu pozwał Magistrat oponować, zamierzając wybrać płatnym radcą miejskim dr. Meyera, którego ludność robotnicza nienawidziła, a odmawiając wyboru nauczyciela szkoły handlowej Fritscha.

W OCZEKIWANIU OSWOBODZENIA

W pamiętnych dniach listopada 1918 r. otrzymało życie publiczne Torunia opisane wyżej nowe formy. Żywotność poszczególnych instytucji była różna, zależna zwłaszcza od ruchliwości jednostek, powołanych na stanowiska kierownicze w Wydziałach, które potworzyły wszystkie Rady. W Wydziałach koncentrowała się właściwa i konkretna praca. Z Wydziału Rady Ludowej okazał się poza zarządzeniem Rady najproduktywniejszym Wydział Organizacji i Propagandy, na którego czele stanął w pierw p. adw. Krzyżankiewicz, a później p. Ign. Ciążyński, oraz Wydział Handlowo-Przemysłowy, na którego czele stanął p. Rosochowicz sen.

W ustroju tym przetrwał Toruń najbliższe miesiące wśród licznych dramatycznych zaisć. R.

Nowy rekord świata

ustalila powyższa łódź motorowa (w klasie łodzi 1200 kg), osiągając szybkość 104,95 km na godz.

